

Diumenge vint-i-set durant l'any

Lectura del llibre del Gènesi 2, 18-24

El Senyor-Déu digué: "No seria bo que l'home estigués tot sol. Li faré qui l'ajudi i l'acompanyi." El Senyor-Déu modelà amb terra totes les bèsties salvatges i tots els ocells, i els presentà a l'home, a veure quin nom els donaria: el nom que l'home donava a cada un dels animals, era el seu nom. L'home donà el nom a cadascun dels animals domèstics i salvatges i a cadascun dels ocells, però no en trobà cap capaç d'ajudar-lo i de fer-li companyia. Llavors el Senyor-Déu va fer caure l'home en un son profund. Quan quedà adormit, Déu prengué una de les costelles de l'home i omplí amb carn el buit que havia deixat. Després, de la costella que havia pres, el Senyor-Déu en va fer la dona, i la presentà a l'home. L'home digué: "Aquesta sí que és os dels meus ossos i carn de la meva carn. El seu nom serà l'esposa, perquè ha estat presa de l'espòs." Per això l'home deixa son pare i sa mare per unir-se a la seva esposa, i, des d'aquell moment, ells dos formen una sola família."

Salm responsorial 127

Resposta: Que el Senyor ens beneesqui tota la vida.

. Feliç tu, fidel del Senyor, que vius seguint els seus camins. Menjaràs del fruit del teu treball, seràs feliç i tindràs sort.

. La teva esposa fruitarà com una parra, dins la intimitat de ca teva; veuràs els fills com rebrots d'olivera al voltant de la taula.

. És així com els fidels del Senyor seran beneïts. Que el Senyor et beneesqui des de Sion. Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem.

. Que puguis veure els fills dels teus fill. Pau a Israel!

Lectura de la carta als cristians hebreus 2, 9-11

Germans: Jesús, abaixat, va ser posat un moment per davall del àngels, però, ara, després de la passió i la mort, el veim coronat de glòria i de prestigi; perquè Déu, que ens estima, va voler que morís per tots. Déu, que ho ha creat tot i ho ha destinat tot a ell mateix, volia portar molts de fills a la glòria, i convenia que aquell qui els havia de guiar a la salvació, fos consagrat pels sofriments. Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix pare, i per això no s'avergonyeix d'anomenar-los germans.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc 10, 2.16

En aquell temps els fariseus anaren a veure Jesús per provar-lo, i li demanaren si el marit es pot divorciar de la seva dona. Ell els demanà: "¿Què us va ordenar Moisès?" Li respongueren: "Moisès permet donar a l'esposa un document de divorci i separar-se." Jesús els digué: "Moisès va escriure aquesta prescripció perquè sou tan durs de cor. Però al principi, Déu creà l'home i la dona. Per això l'home deixa son pare i sa mare i ells dos formen una sola família. Per tant, ja no són dos, sinó una sola família. Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar." Quan foren a casa, els deixebles li tornaren demanar això mateix. Jesús els diu: "Aquell qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri." La gent duia a Jesús uns infants perquè els imposàs les mans, però els deixebles renyaven els qui els havien duit. A Jesús li sabé greu que els renyassin, i els digué: "Deixau venir els infants, no els exclogueu, el Regne de Déu és per als qui són com ells. Vos ho dic amb tota veritat: Qui no rebí el Regne de Déu com el rep un infant, no hi entrarà." I els prenia en braços i els beneïa imposant-los les mans.